

Жаль ми бѣше за тебе
Да не фърлишъ гайтан-отъ,

Да огърдишъ става-та.

479.

Девойче, мори девойче!
Що нарѣчвеше майка ти,
На 'оро да съ не фащашъ,
Оти ъ момче тугинче;

Да не те фатитъ за рѣка,
Да не ти стиснитъ пѣрсти-те
Да не ти скѣршитъ пѣрстен-отъ!

480.

„Русуменче девойче!
Що тука си седнало
Потъ само-то орефче,
Да ми чекашъ терзивче. ? —
„Жими майка го нейкумъ,

Дан' ме рано скориватъ,
Да му сучамъ ибришимъ,
Да му плетамъ гайтани,
Да шіамъ елечина,
Да ми носѣтъ дечина.“

481.

Заспала ми назли Яна
Баздригяну на колена:
„Стани, стани, назли Яно!
Ти съ зора обзорила,
Билбили съ распеале,
По оніе ъмишлаци;

Гугушки съ разгуга'е
На твои-те капанци,
По оніе рамни дворіе;
Голаби съ разрукале
На твои-те амбари.“

482.

Купи ми купи, мила ле нане, коня доріа,	
Я да си ода,	мила ле нане, на Дунавъ на вода ;
Тамо ми има — — —	три девойчина,
Пѣрва-та ми ъ — — —	Софка Солувка,
Втора-та ми ъ — — —	Марія Костурка,
Трека-та ми ъ — — —	Марія Стамболка.

483.

Девойче море отъ поле!
Не шетай дробно по поле,

Не кревай съ поли право'и,
Не накревай ми ядо'и,